

فرایند تردی هیدروژنی چیست؟

شرکت گاز کربنیک اردستان

◀ گازهای مستعد ایجاد ریسک تردی هیدروژنی کدامند؟

◀ مقدمه:

مطابق استاندارد ISO ۱۱۱۱۴-۱ (استاندارد ملی ۱-۱۴۶۵۵)

یکی از الزامات مهم در ذخیره‌سازی و حمل گازهای صنعتی، طبی و خاص، سازگاری مواد سیلندرها و شیر با محتوای گاز داخلی است. این سازگاری تحت تأثیر واکنش‌های شیمیایی و اثرات فیزیکی قرار دارد که یکی از مهم‌ترین این اثرات، تردی هیدروژنی (Hydrogen Embrittlement - HE) است.

برخی از این گازها عبارتند از:

- هیدروژن (H_2)
- کلر (Cl_2)
- دی‌بران (B_2H_6)
- فلوئور (F_2)
- دی‌سیلان (Si_2H_6)
- دی‌کلروسیلان (SiH_2Cl_2)
- فسفین (PH_3)
- سولفید هیدروژن (H_2S)

◀ پدیده تردی هیدروژنی چیست؟

تردی ناشی از هیدروژن در دمای محیط و در حضور گازهای مشخص و تحت شرایط استفاده‌ای که مواد سیلندر یا شیر تحت تنش قرار دارند اتفاق می‌افتد. این نوع پدیده ترک خوردگی تنش می‌تواند تحت شرایط معین، منجر به شکست سیلندرهای گاز و یا قطعات شیر حاوی هیدروژن، مخلوط هیدروژن و سایر گازها شود.

◀ حال ریسک تردی هیدروژنی در مخلوط گازهای ترد کننده

چه زمانی رخ می دهد؟

مخلوط های گازی ترد کننده، باید تحت شرایط خاصی ذخیره شوند. و ریسک تردی هیدروژنی زمانی رخ می دهد که فشار جزئی گاز بیشتر از ۵۰ بار و سطح تنش مواد به اندازه کافی بالا باشد.

◀ چه نوع سیلندر هایی مناسب ذخیره کردن هیدروژن هستند؟

سیلندرهای H-type مخصوص ذخیره سازی گاز هیدروژن طراحی شده اند. به دلیل ویژگی های خاص این گاز، این سیلندرها از مواد مقاومتری نسبت به سیلندرهای معمولی ساخته می شوند. معمولاً از فولاد آلیاژی با استحکام بالا یا کامپوزیت های پیشرفته مانند فیبر کربن ساخته می شوند تا قادر به تحمل فشارهای بالا (تا ۷۰۰ بار) باشند. برای جلوگیری از واکنش های شیمیایی میان هیدروژن و فلزات، در داخل این سیلندرها از پوشش های ضد خوردگی استفاده می شود. سیلندرهای H-type تحت آزمون های فشاری و تست های ترک خوردگی هیدروژنی قرار می گیرند تا ایمنی در شرایط ذخیره سازی و حمل گاز هیدروژن تضمین شود. و همچنین طبق استاندارد ISO-98۰۹ (استاندارد ملی INSO ۷۹۰۹)، برای سیلندرهای فولادی بدون درز، میزان استحکام کششی نباید بیشتر از ۹۵۰ مگاپاسکال باشد تا از ایجاد خطرات احتمالی ناشی از تردی هیدروژنی جلوگیری شود.

بطور کلی ساده ترین راه برای جلوگیری از وقوع این پدیده این است که از جذب هیدروژن به اتصالات و قطعات پیش از به کار گیری و ورود آن ها به سیکل عملیات کاری، ممانعت شود. توصیه می شود که برای پوشش دهی اتصالات از حمام های شستشو و پوشش دهی با هیدروژن کم استفاده شود.

این در حالی است که برای فولادهای با استحکام بالا که سختی بیشتر از ۴۰ HRC دارند، پیش از فرایند پوشش دهی باید عملیات تنش زدایی در دمای ۱۵۰ تا ۲۳۰ درجه سانتی گراد انجام شود. بلافاصله بعد از پوشش دهی نیز باید قطعات به مدت ۴ ساعت در کوره ای با حداقل دمای ۱۹۰ تا ۲۱۰ درجه سانتی گراد (بسته به استحکام کششی قطعات) گرم شوند.

در این مرحله قطعات تا دمای ۲۰۰ درجه سانتی گراد گرم می شوند تا هیدروژن جذب شده از فلزات خارج شود. حرکت هیدروژنی اتمی از

درون یک فلز، نوعی فرایند دیفوزیونی است که به دما و زمان وابسته است. هرچه استحکام فلز بیشتر باشد، برای نفوذ به دما و زمان بیشتری نیز نیاز دارد.

توجه داشته باشید که این کار باید پیش از ایجاد هرگونه ترک ناشی از وجود تنش های باقی مانده و حداکثر یک ساعت بعد از پوشش دهی قطعات انجام شود تا هیدروژن زدایی به خوبی انجام شده و از خطر تردی هیدروژنی کاسته شود.

البته در مقایسه با سایر پدیده های مشابه، تردی هیدروژنی هیچ گونه علائم ظاهری و ماکروسکوپیکی قابل مشاهده ندارد. همچنین، با روش های متداولی چون متالوگرافی، سختی سنجی و... قابل شناسایی نیست. این امر باعث می شود که تشخیص این پدیده در مراحل اولیه دشوار باشد و در نهایت، شکست قطعه به صورت ناگهانی و بدون هشدار قبلی رخ دهد.

◀ کدام گازها خطر تردی هیدروژنی ندارد؟

برخی گازهایی که بر مطابق استاندارد ۱-۱۱۱۱۴ ISO (استاندارد ملی ۱-۱۴۶۵۵) خطر تردی هیدروژنی ندارند و از وقوع این پدیده به دور هستند عبارتند از:

- آرگون (Ar)
- بوتان (C₄H₁₀)
- اتیلن (C₂H₄)
- متان (CH₄)
- نیتروژن (N₂)
- زنون (Xe)
- اکسیژن (O₂)
- و ...

◀ منابع و ماخذ:

- ISO ۱۱۱۴-۱ متن استاندارد
- <https://www.sciencedirect.com/topics/materials-science/hydrogen-embrittlement#:~:text=Hydrogen%۲۰embrittlement%۲۰describes%۲۰a%۲۰phenomenon,in%۲۰catastrophic%۲۰failures%۲۰in%۲۰.۰۰۰۰۰۰۰۰>